

BÁSNĚ, CO NEŠLY SKARTOVAT

8

JAN
ŠK
RD
LÍK

JAN ŠKRD LÍK • BÁSNĚ, CO NEŠLY SKARTOVAT • 2018

- 1 MÁ MILÁ, JAK SE MÁŠ?
- 2 TEN DEN, CO PŘESTAL JSEM TĚ MILOVAT
- 3 USNULA STAROST MEZI LILIEMI
- 4 ČAS, CO JSME STVOŘILI
- 5 CO JSME NEČEKALI
- 6 NEČEKEJ S BÁSNÍ DO RÁNA
- 7 PROSTÉ RADOSTI
- 8 A N O
- 9 ANI KAPKA TVÉHO ŽIVOTA!
- 10 O HOLUBICI JMÉNEM UPŘÍMNOST
- 11 TIŠE DĚKUJI
- 12 TŘI PODOBY
- 13 ANO, UŽ SI VZPOMÍNÁM...
- 14 JISKRY VE TVÝCH OČÍCH

- 15 ČEHO SE NELZE PŘEJÍT
- 16 Z KRAJINY SPOLEČNÉ
- 17 PROBUZENÍ
- 18 ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ
- 19 POTRUBNÍ POŠTA
- 20 O ŠTÍHLOSTI
- 21 NEMODLÍM SE ZA TEBE
- 22 CHVÁLA NEDOSTATKU
- 23 I DNES STÁLE JEŠTĚ NAPOSLEDY...
- 24 DVĚ CESTY
- 25 TAK DLOUHO
- 26 NAD, ZA, POD A VEDLE
- 27 PROSÍM VŠECHNY ANDĚLY
- 28 I NA GIBRALTARU SVÁ

PŘEJÍT NA:

**JAN ŠKRD LÍK • BÁSNĚ, CO
NEŠLY SKARTOVAT • 2019**

1 MÁ MILÁ, JAK SE MÁŠ?

↑ NAHORU

Má milá, jak se máš? / Píšu jen / že chci trošku //

– vzpomínat //

Je to už dávno / co jsme hráli soutěž / soutěž, kdo více lovců převez /
kdo více lovců uloví / co z nás chtěli kořistit / a kořistí se pak sami stali... //

V té soutěži dozajista / – zvítězilas! / Snad proto / že lvíce jsi /
a já jsem jenom zajíc / který zatoulal se //

– do polí //

Otázkou ale zůstává / v naší historii / kdo hrál kterou roli? /
Nějak mi to / abych řekl pravdu / neseď / na ten model /
co jsem tady zmínil... //

Řekni, řekni, moje milá: / Jsi ochotná o tom hovořit (?) / nebo stále ještě /
na pódiu stojíš (?) / tam, kde z nápovední budky zní / co přesně máš mi //

– odvětit? //

Ach, kéž bych se nikdy nenarodil! / Raději to / nežli toto prožít!!! //

Vrátím se ale / k naší historii / Vrátím se / k naší soutěži: / Myslím, že já / přes
veškerou svou snahu / nikoho jsem neulovil / a ani mě to, zdá se / – nemrzí /
Stejně si myslím / že nahoře to jinak vidí / – nežli my / Myslím si tak nějak / že
nebeské mlýny / semelou co semlít mají / a ten zbytek //

– vyhodí... //

Otázkou je / jestli ty sis vlastně všimla / to, že já jsem //

– někdo jiný... / Otázkou je / kdo jsi ty? //

Kdo jsem já? / A kdo jsme my / – my, oba dva? / Odpověď, tu o půlnoci /
paprsky nám možná vyjeví / – na nebi / až nad Horou se znovu hvězdy //

– narodí... ///

Řekni mi, má milá / co jen to znamená? /
Mé nitro láska naplnila / (a to až po okraj (!)) /
a barvy vrátily se do života / jak volavky zjara /
když promlouvá máj... /
ten den, co přestal jsem Tě milovat //

Ach, jak nevyzpytatelná (!) /
soukolí jsou citům / Stvořitelem /
– udělána! /
Ano, tak se mi zdá / láska se mi vrátila /
– vrátila se do nitra /
až ho zcela naplnila / když nadobro jsem /
– přestal milovat /
– Tebe / kterou jsem vždy miloval /
až do dnešního rána... //

Tisícero tvarů / vítr mrakům čechrá /
hejno démonů / co tak beznadějně /
po staletí / sedělo štěstí na pramenech /
za obzor odlétá / těch démonů /
co vadila jim tolik / veškerá... /
– lidská svoboda /
to ráno, kdy přestal jsem Tě milovat... //

Zdá se / že každá lidská láska / je jen malou částí /
velkého Nekonečna / a v tom právě je tak /
nekonečně konečná / a konečně jedinečná /
že jednomu se z toho / točí hlava /
přesně tak / jak jsem to poznal / když tu /
která byla vždycky milována /
já jsem dneska / přestal milovat //

Zdá se / že odjakživa to tu bylo /
že podvědomí všechno plánovalo /
že byl to způsob / jak peklu vyrvat obzor /
obzor blátem udušený / způsob jak vrátit čistou vodu /
– žitným polím / a loukám vůni / vlnících se vlasů /
a smysluplné cíle / rachotícím vlakům /
zkrátka způsob, jak vrátit všemu /
– krásu / krásu, co se dneska vrátila /
když přestal jsem Tě milovat //

Zdá se / že nejlepší bude / v této situaci /
– nedělat nic / Vesmír je plný / mrtvých létavic / co už shořely /
i těch / co se teprv / rozsvěcují / ale v tom je právě Vesmír /
– věčný / a zrovna tak já / ať sebevíc Tě nemiluji /
smím milovat Tě, lásko /
– v budoucnosti //

Láska je nekonečná / plná svobody /
a tak ji tedy nechám / ať jde / kam chce jít /
prach bitevní se rozptýlil / a už je volná cesta /
cesta až tam za hory / za hory / tam kde démoni /
hlídkují schování / aby člověku neprošla / jen tak /
nová poznání / Tam za hory / jít už nemám strach /
dojdu tam / a znovu / – přestanu Tě milovat... //

Řekni mi, má milá / co jen to znamená? /
Mé nitro láska naplnila / (a to až po okraj (!)) /
a barvy vrátily se do života / jak volavky zjara /
když promlouvá máj... /
ten den, co přestal jsem Tě milovat //

Láska je / jaká je / to, co ona chce / to už těžko /
– pomine / když Ona bude chtít / v jejím světle budem stát /
a jindy / snad už po tisíci... /

– přestaneme milovat ///

Usnula starost / mezi liliemi / Tiše! Tiše / ať se neprobudí! /
Ona už spí / ale my jsme ještě neusnuli / a v tom vidím /
naši jedinečnou / skvělou //

– šanci.... //

Na prahu noci / luna září / a protože je zcela bez starostí /
podobá se spíše slunci / a v tom vidím naši / velkou šanci /
že se totiž / všechny barvy / mezi svahy //

– vrátí //

A v tom ještě vidím naši šanci / že ty přijdeš / a budem se mít rádi /
Přijď jen rychle / pokud možno / ještě před půlnocí /
dokud luna září / dokud po ránu se naše starost /
s ránem znovu //

– nenarodí //

Přijď a vezmi s sebou květy / ty, co jsme kdysi / spolu natrhali /
Natrháme nové / které ještě nerozkvetly / a k nim přidáme ty staré /
které dávno zvadly / pak se postavíme / mezi nimi /
to abychom viděli / jaké je to //

– s námi //

Den zítřejší / ten bude mít / své starosti / tak přijď raděj / ještě v noci /
přijď hned, nyní / to abychom žili //

– v přítomnosti//

A tys přišla / a já nevyprávím / jaké je to / točit všemi / – sedmi kruhy /
Možná stejně / jak to prožil / Bůh, když tvořil / – Vesmír / ...nevím... /
ale když jsme oné noci / všechny kraje / spolu navštívili / zjistili jsme /
že svět není stejný / jako jsme ho znali / – předtím / Únavou padali jsme /
poznáním obtíženi /
a naplnění //

– štěstím... //

A já pak celý / únavou zmalátnělý / příští ráno vidím / jak se starost vzbouzí /
– vyspaná a svěží / Ano, už nyní se na to těším / jak ta starost / příští noci /
znovu usne //

– mezi liliemi! ///

Čas, co jsme kdysi / sami vytvořili / (to aby nám sloužil) //

– stal se naším pánem //

Samí jsme ho zosnovali //

– a teď ho tu máme! //

Je o to silnější / že / (když se nad tím zamyslíme) / on sám o sobě vlastně... //

– neexistuje //

Chceme s ním bojovat / a on není nikde //

– vidět! //

A vrchol absurdity / (když povážíš všechny okolnosti): /

Přesto bojíme se / že ho... //

– promarníme!!! //

Kdo jsme? / A co tady... //

– žijem'ě? //

Nezbývá, než / vzpomenout si / na všechny ty chvíle /

kdy nebe sestoupilo / aby přebývalo //

– v našich tělech //

U Boha je vše / jen mrknutí okem: /

Minulost, které opadalo listí / stejně jako věci /

v budoucnosti / které zatím / pod peřinou z mlhy / tiše spí //

– svůj sen... //

A tak si říkám: / Proč se ještě trápit? //

Žijme, to co je / protože to ostatní / stejně možná / nikdy ... //

– nebude... ///

5 CO JSME NEČEKALI

[↑ NAHORU](#)

Co, jsme nečekali / to kupodivu / – stalo se /
a čas rychle pádí / a už je načase /
vyjádřit vše / aspoň krátkou... //

– básní ///

6 NEČEKEJ S BÁSNÍ DO RÁNA

[↑ NAHORU](#)

Nečekej s básní do rána / duše má! / Cožpak nevíš /
že je jako řeka / a že tudíž: / do stejné básně nikdy /
– nevstoupíš? //

Žije si totiž/ všemi směry / tak jako Ty //

– tak jako my... ///

7 PROSTÉ RADOSTI

[↑ NAHORU](#)

Naše láska / ta se nekrmí / – větami /
přebývá spíš / – ve větvích / vytesaných z / – mlčení /
na polích seje obilí / abychom se v něm / – schovali /
a do třetice / zhasíná nám slunce / abychom se ve tmě / – hladili /
ano, ano, to je ta svatá trojice / našich prostých /
(ale o to krásnějších) //

– radostí!!! ///

8 A N O

[↑ NAHORU](#)

A je střecha/ pro naše sny /
N je cesta / co se klikatí a... /
O je jezero / plně průzračné //

– vody ///

9 ANI KAPKA TVÉHO ŽIVOTA!

↑ NAHORU

Tisíce budíků vyzváni Ti / v hlubinách... //

- Tvého těla / to aby nazmar nepřišla //
- ani Kapka //
- Života! //

Všechny Tvé smysly touží / ochutnat... //

- Vůni Domova / Kéž bys už ani na vteřinu //
- neváhala / má Lásko / s křivkami boků //
- violoncella... //

...každou vteřinu / každý nádech / každý pohyb /
Tvých překrásných paží / smíš dnes... //

- znovu stvořit... //

...Bůh ustlal si dnes totiž /
(tak jak to udělal i včera / stejně jako zítra) /
znova a znova... //

– ve Tvých žilách! ///

Půl století / prakticky už... //
– od narození... //
...posíláš svou Upřímnost / jako Noe holubici /
to aby hledala / mezi lidmi //
– pevnou zemi //

Půl století / vracela se Ti /
Ženy nezralé byly / a muži byli //
– ješitní //

Včera Tvá Upřímnost / bezpečně přistála si /
na pláních, co leží / mezi mým srdcem //
– a mou myslí / Ach, jak děkuji Ti! / Ach, jak děkuji Ti!!! //

Vítej převzácná / Svědkyně Dlouhé Cesty! /
Vítej v mém království! / Ach, jak unavená jsi /
po všech peripetích... //
– nad pouštěmi! //

Padesát let letěla jsi / to proto, abych Ti teď tady /
mohl vískat vlasy / a pak ke spánku ustelu si /
tam, kde přijímáš mne... //

– mezi liliemi ///

Vzkázaly Ti Tvoje nohy / že se about chtějí /
do bot bílých / ušitých //
– z březové kůry //
Vzkázaly Ti Tvoje boky / že se dalek nebojí /
a proto že by / obléci si chtěly / modravě hory / a... //
– daleké cesty //
A Tvoje ňadra vzkázala Ti / že se chtějí dotknout /
krajek, co je tvoř //
– ranní mlhy //
A Tvoje oči vzkázaly Ti / že tak moc, moc touží /
aby je umyly //
– dešťové kapky //

A tak vzkazuji Ti já / že nic z toho //
– není třeba / že ač nahá / dávno už jsi oblečena /
do své / – upřímnosti //
A vzkazuji Ti / že Tvoje nohy / svou bělostí /
v temnotách mi / – svítí //
A vzkazuji Ti / že Tvoje boky / touhy roznítily /
dodat si odvahy / a... / – vstoupit! //
A vzkazuji Ti / že Tvá postava / (tak přelíbezná) /
dech mi sebrala / a já teď zcela němý /
tiše chci ji / – objímat... //

A vzkazuji Ti / že ve Tvých očích / plných pravdy /
ty moje včera / utonuly / a já o pomoc volat měl bych /
a ale místo toho / že Ti / pouze tiše... //

– DĚKUJI! ///

Sešly se tři bytosti / sešly se tři ženy / sešly se tři lidské postavy /
ve Tvém srdci / sešly se / aby spolu //
– rozmlouvaly //

Ta první se narodila / ve školních lavicích / tam ji řekli //
– kým by měla být / tam o ní rozhodli //
– „moudří lidi“ //

Ta druhá se narodila / cestou za obzory /
Ta druhá se narodila / z okouzlení //
– bytí / ta druhá jsi / daleko víc... //
– Ty //

A ta třetí? / ... //
...ach, má Lásko... / Obzorů je tolik! /
Je na Tobě / za který / – vstoupíš!! /
Je na Tobě / kým se rozhodneš... //

– být!!! //

Ach, kouzlo bran dospělosti! /
Která z oněch podob, Lásko má / Tě nejvíc těší? /
Kterou z oněch podob / Lásko má //
– upřednostníš? //

A které dal bych přednost já? / To asi... //

– tušíš ///

Jsi výzva do svobody / a taky otázka jsi / zdalipak se výzev bojím... /
Jsi mák rudý / co utekl vloni / ze zahrady /
Jsi vítr, co se letos toulá / v polích /
Jsi barva mého / podvědomí /
Jsi budík, který vzbouzí / dávné obrazy /
Ano, ano / už si vzpomínám... /
takto jsem Tě znával / královno mezi / nebeskými tělesy /
zaplňovala's vždycky / můj nekonečný vnitřní /
Vesmír / ano, byla's tady vždycky /
přítelkyně dávná / družko mého mládí... /
Ze sna Tě volám: / "Utíkej a tanči / mezi alejemi! /
Buď větrem v žilách stromů! / Svými vlasy / propleť mechy /
ať dobře se nám leží / ukrytým mezi vzdechy /
Zatop, Lásko v srdci / teplo udělej mi /
promrzl jsem, miláčku / v čase, kdy jsem / s Tebou nebyl /
svou ruku teplou podej mi / tak moc, moc /
chci ji / políbit / teď a tady //

– touto básní..." ///

14 JISKRY VE TVÝCH OČÍCH

↑ NAHORU

Jiskry ve Tvých očích / požáry zapalují / kudy chodíš //
Boty vyzouvám si / Přejdu jako fakír / po žhavých uhlících? /
Po žhavých uhlících / až k ohnivému loži? /
K ohnivému loži / co nám podzim ustlal? /
Co nám ustlal podzim barevný? /
...to abychom v něm v zimě spolu / já a Ty //
– spolu spali! //

Přešel jsem po žhavých polích /
uhlíky mým nohám / pranic neudělaly /
a jsem, má Lásko... //

– tady... ///

15 ČEHO SE NELZE PŘEJÍST

↑ NAHORU

Když jsem se rozkoukal / mezi Tvými plameny / (tam na tom nádraží) /
zjistil jsem / že se nacházím / v kraji, co je / velmi rozlehlý /
tábořím v údolí / mezi Tvými řadry / a odsud pořádám / spanilé výpravy /
za ruku Tě držím / to abychom / nevychladli /
cestičkou kráčíme / abychom ochutnali / ovoce divoké /
a ze studánek pili / a při tom všem / narůstá ve mně pocit /
že se nelze přejíst //

– SVOBODY! ///

16 Z KRAJINY SPOLEČNÉ

↑ NAHORU

Z krajiny společné / vycházím do té svoji /
abych se vždy večer vrátil / s náručí plnou květin /
ty Ti k nohám položím / abys měla po čem chodit /
má Lásko, hodin večerních / která tančíš //
– na růžích / v mém srdci... //

– utkaných ///

17 PROBUZENÍ

↑ NAHORU

Probouzíme se / poté, co jsme snili /
poté, co jsme spali / ráno procitáme /
světlem zcela... //
– omlazeni //

Zjistili jsme totiž / že život v bdělém stavu /
je ten... //
– lepší! //

Pojď, má drahá / moc, moc /
(teď / když noc už odplynula) /
chci Tě / zcela probuzený //
– vnímat //

Líto je mi / každá vteřina /
líto je mi / každý promarněný //

– dotyk ///

18 ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ

↑ NAHORU

Jarní deště omývají cestičky / cestičky, po nichž se přichází /
v místa, kde jsme měli / já a Ty //
– dávno být //

Letními vedry / vlny obilí / odplavují omyly / odplavují hříchy /
odplavují viny / v mé mysli se objevují / obrysy / toho, co //
– jsi Ty //

Podzim míchá barvy / napříč Tvými obrazy / Cítíš mě v povětrí /
Tvé štětce malují / proroctví / plná //
– závratí //

Zima obléká si / – znamení Cesty /
Křížujeme krajiny / letíme spolu / nad mraky /
letíme nad vzpomínkami / měníme staré zvyklosti /
co nás tak... //
– sužovaly //

Už bylo věru načase / odletět s Tebou //

– do teplé krajiny ///

19 POTRUBNÍ POŠTA

↑ NAHORU

Jak provázky se vinou / krajinou větve stromů /
ve skutečnosti / ty větve nejsou venku / máme je oba /
ve svém nitru / ty větve jsou pošta / pošta potrubní /
včera jsme ji objevili / a dneska Ti / pošlu v ní / kapsli /
naplněnou úsměvy / to abys, Lásko, věděla / že jsme spolu //

– pevně spojeni ///

20 O ŠTÍHLOSTI

↑ NAHORU

Povídaly / překrásné linky / o tom, jak zamířit / do nitra Galaxie /
Paprskům světelným / těm, co Vesmírem / – daleko putují /
já sám vzkazuji / že nejlépe je jim bude //

– u Tebe //

– v liniích Tvé postavy //

Ty linie jsou přímé: //

– podle Tvé povahy / a jinde zase zaoblené / to proto, že nechceš //

– nikoho zranit / Považ, jak krásně přímám a křivkám bude //

– až se přimknou k Tobě / a až se jejich paprsky / kolem Tebe zakříví //

– v barvách Slunce... ///

21 NEMODLÍM SE ZA TEBE

↑ NAHORU

Nemodlím se za Tebe / abys byla jiná /
modlím se za své oči / to, aby vždycky //
– Tebe viděly //

Nemodlím se za Tebe / aby ses proměnila /
modlím se za svou mysl / to, abych Tě vždycky //
– dobře pochopil //

Nemodlím se za Tvé srdce / aby se mi přiblížilo /
modlím se za to své //
– aby procitnulo //

Vždyť Ty v každé době / Lásko /
tak jako tak //

– jsi mi blízko! ///

22 CHVÁLA NEDOSTATKU

↑ NAHORU

Odešlo to / co jsme milovali / odešlo to za hory /
My jsme chtěli jídlo / a možná taky krásné šaty /
ale především: / – plnou náruč lásky /
ale místo toho / sedíme teď tady / a hledíme hladoví //
– za modravé obzory //

A tak jsme tam seděli / a společně plakali /
nad tím, že nás nechtějí //
– pustit za obzory //
– do kouzelné zahrady //

Jednoho dne přiletěly vrány / a vzkaz nám přinesly /
že pryč za ty obzory / máme dojít //

– pěšky! ///

23 I DNES STÁLE JEŠTĚ NAPOSLEDY...

↑ NAHORU

I dnes naposled / líbám Tě na tváře /
naposledy miluji Tě / a naposledy hladím Tě /
Každý okamžik je naposledy / a každý z nich je //
– poprvé //

Nořím se do meditace / prosím, prosím /
jen ať všichni živlové / v moudrosti vykoupí mne /
a ať slova: / „jsem s Tebou naposledy“ /
nikdy nejsou nahrazena těmi: //
– „už zase“ ... //

Škoda, Lásko, nežít / všechno s Tebou / jako naposledy /
tak krásně a jedině / nekonečně... //

– konečné ///

24 DVĚ CESTY

↑ NAHORU

Naše Země je tak obrovská /
je tak krásná / tak... //
– stromůplná //
že bude dobré //
– vypít ji //
– až do dna //

Dnešek uděláme tak / že já půjdu zprava /
a Ty pojedíš zleva / to, abychom si o tom /
co jsme viděli / mohli večer //
– v objetí //
– spolu tiše //

– zpívat ///

25 TAK DLOUHO

↑ NAHORU

Tak dlouho ses milovala / na mých polštářích /
až já spatřil jsem Tě / jak ke mně přicházíš /
otisknuta... //
– ve vůních //

Tak dlouho běhala jsi v lese / po meších /
až začaly Tvoje stopy //
– v noci svítit //

Tak dlouho se džbánem jsme spolu / k jezeru chodili /
až jezero protrhlo se / a my teď tady spolu /
můžeme pít / jeho... //

– živou vodu ///

26 NAD, ZA, POD A VEDLE

↑ NAHORU

Nad nebem z papíru / – je to opravdové nebe //
Za úsměvy na tváři / – je ta opravdová duše //
Pod Tvými prsty vznikají / – ty opravdové básně //
A vedle Tebe na posteli / ležím já... //

– opravdový ///

27 PROSÍM VŠECHNY ANDĚLY

[↑ NAHORU](#)

Prosím všechny anděly / jen ať přiletí /
jen ať mi poradí / jak unést tolik //
– nádherly //

Prosím, prosím paprsky / paprsky sluneční /
ať Ti vyřídí / že dobře je mi //
– na zemi //

Své ruce prosím / ruce prosím vás /
ať svými doteky / sdělíte jí /
že chci se s ní / rozdělit chci //

– o štěstí ///

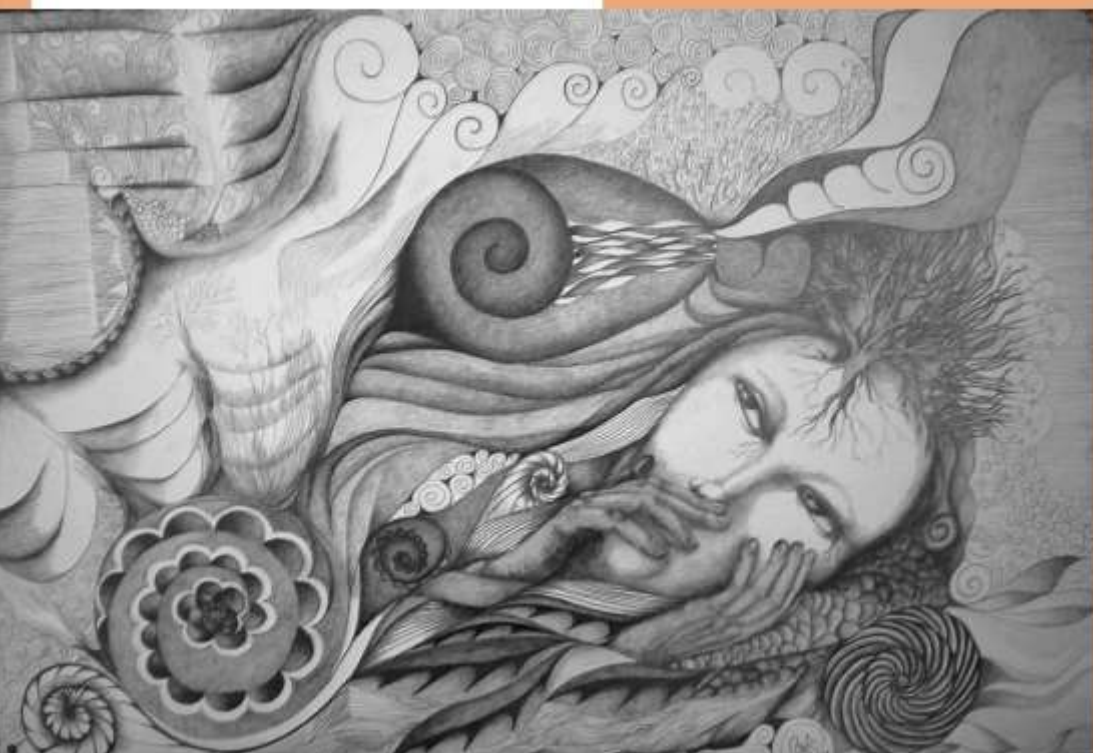
28 I NA GIBRALTARU SVÁ

[↑ NAHORU](#)

Skvrny světla bloudí po moři /
všude pátrají / všude se vyptávají /
delfínů i racků chechtavých /
marně ale hledají //
Místo, kde Ty táboříš / to znáš... //

– jenom Ty ///

BÁSNĚ, CO NEŠLY SKARTOVAT

JAN
ŠK
RD
LÍK

JAN ŠKRDLÍK • BÁSNĚ, CO NEŠLY SKARTOVAT • 2019

29 KRÁSNÁ NEDĚLE

30 SCHOVALI JSME SE DO LŽI

31 JAKO KAŽDÉ RÁNO

PŘEJÍT NA:

**JAN ŠKRDLÍK • BÁSNĚ, CO
NEŠLY SKARTOVAT • 2018**

Rozkvetla neděle na polích / – rozoraných //

– šrapnely / generálům zrcadlila smrt / co ji oni sami žít... //

– nechtěli / Chtěli být nesmrtelní / na úkor //

– mnoha mrtvých / (Tak to chodí...) //

Po těch polích spolu jsme chodili / a pak spolu byli / v teplé //

– posteli / a pak se nám zdály //

– různé sny / o tom, že si pozor máme dát / jak... //

– budeme žít / a co v životech //

– chceme zrcadlit //

Lásko, děkuji / že jsi se mnou chodila //

– po polích / napříč onou... //

– krásnou nedělí! ///

Schovali jsme se do lži / jak vojáci / do obrněných vozů /
jenže ty vozy / (jaká smůla!) / mají stěny z papíru /
Kolem sviští střely / zborcení jsme krví /
Kdy tohleto skončí, kdy to skončí?... //

Z kulometné věže / střílíš polopravdy /
já z klamu / vyrobil jsem dýmovnici /
Bože, kéž nás nepřemůžou / – zlí lidi... //

Kličkujeme mezi minami /
Ještě jeden výbuch, Lásko / a na ničem už nezáleží... //

Pancíř – stěny z papíru / už jsme zcela rozstřílení /
svět je místo / – plné zimy / ...a tak mě, Lásko, napadá... /
co kdybychom tu hru prostě... //
– nehráli? //

Svět je plný hráčů / co milují //
– polopravdy / vzduch je plný jedů / a voda se hemží //
– kaly / a tvář je jedna velká //
– maska... //

Lásko, vykašlem' se na to / odejdeme do hor /
a tam budeme si... //

– zpívat ///

Jako každé ráno / o půl páté / píšu Ti báseň /
...ale... / píšu ji vlastně i //
– sobě //

Dnes chci Ti napsat, že / kamkoliv se vydáš /
bude to správně / V některých prostorách /
má duše rozprostírá se / a v některých ne /
ale chci Ti napsat, že... / správné bude //
– jedno i druhé //

Jako každé ráno / o půl páté / píšu báseň /
která je ale spíše vlastně / – pro mne /
...jenže... / píšu ji svým způsobem / také... //
– Tobě //

Stejně mám pocit, že / kamkoliv se vydám /
vidím tam Tebe / přesto ale vím / (rozumově) /
že možná na některém místě / jednou... //
– nebudeš //

Ach, Lásko, co s tím chceme dělat? //

...asi nic... //

Snad jen to / že nyní společně budeme žít //

– s každým... //

– nádechem ///